

Zasady nadawania stopni naukowych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II¹

Przepisy wstępne

§ 1

1. Na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (dalej: Uniwersytet) nadaje się stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego w ramach następujących dziedzin i dyscyplin naukowych:
 - 1) dziedzina nauk teologicznych – nauki teologiczne, nauki biblijne,
 - 2) dziedzina nauk humanistycznych – filozofia, historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o sztuce,
 - 3) dziedzina nauk społecznych – ekonomia i finanse, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia,
 - 4) dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych – nauki biologiczne,
 - 5) dziedzina nauk o rodzinie – nauki o rodzinie,
 - 6) dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu – biologia medyczna.
2. W przypadku utraty uprawnienia do nadawania stopnia doktora w danej dyscyplinie albo dziedzinie Uniwersytet zapewnia możliwość kontynuowania postępowań w innym podmiocie posiadającym uprawnienia do nadawania stopnia doktora w tej dyscyplinie albo dziedzinie. W przypadku braku możliwości zapewnienia kontynuowania postępowania w innym podmiocie Rada Doskonałości Naukowej wyznacza ten podmiot.
3. Organem uprawnionym do nadawania stopni naukowych jest rada właściwego merytorycznie instytutu, a w przypadku nadawania stopnia naukowego doktora w ramach dziedziny – Senat.
4. Jeżeli rozprawa doktorska albo osiągnięcia wnioskującego o nadanie stopnia obejmują zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny, wniosek o wszczęcie postępowania winien wskazywać dyscyplinę wiodącą.
5. Jeżeli rozprawa doktorska obejmuje zagadnienia naukowe z więcej niż jednej dyscypliny naukowej w ramach jednej dziedziny i nie jest możliwe wskazanie dyscypliny wiodącej, stopień naukowy doktora nadaje się w dziedzinie. Uniwersytet nadaje stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk humanistycznych, dziedzinie nauk społecznych, dziedzinie nauk teologicznych.
6. Stopień naukowy doktora może być nadany w dyscyplinie również wspólnie z instytutem PAN, instytutem badawczym albo instytutem międzynarodowym, o ile podmiot współpracujący posiada uprawnienie do nadawania stopnia naukowego. Zasady współpracy, w szczególności zasady ponoszenia kosztów postępowania przez poszczególne jednostki oraz zasady wydania dyplomu doktorskiego, określa umowa zawarta w formie pisemnej.
7. Jeżeli w niniejszych zasadach nie zastrzeżono inaczej, decyzje w postępowaniach o nadanie stopnia doktora i doktora habilitowanego podejmuje rada instytutu w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów oddanych przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania. Do głosowania są uprawnieni wyłącznie członkowie rady właściwego merytorycznie instytutu prowadzącego postępowanie będący profesorami lub profesorami uczelni.

¹ Tekst jednolity uwzględniający zmiany wprowadzone uchwałą Senatu KUL z dnia 30.11.2023 r. (Monitor KUL, poz. 429/2023).

Rozdział 1

Stopień naukowy doktora

§ 2

1. Stopień naukowy doktora nadaje się osobie, która:
 - 1) posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny lub posiada dyplom dający prawo do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała – w przypadku dyscyplin nauki teologiczne i prawo kanoniczne także odpowiedni licencjat kościelny;
 - 2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, stwierdzone zaświadczeniem wydanym przez Szkołę Doktorską lub opinią komisji egzaminacyjnej określonej w § 6, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem lub dyplomem ukończenia studiów, poświadczającymi znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2 lub poprzez przeprowadzenie egzaminu potwierdzającego znajomość nowożytnego języka obcego na poziomie biegłości językowej B2;
 - 3) posiada w dorobku co najmniej:
 - a) artykuł naukowy opublikowany w czasopiśmie naukowym lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowej, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: ustawa) lub
 - b) monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy, albo rozdział w takiej monografii, lub
 - c) dzieło artystyczne o istotnym znaczeniu;
 - 4) przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską.
2. Senat na wniosek właściwej rady instytutu określa szczegółowe wytyczne w przedmiocie liczby, zakresu i formy egzaminów z dyscypliny naukowej, a także innych metod weryfikacji uzyskania efektów kształcenia na poziomie 8 PRK.
3. Senat na wniosek właściwej rady instytutu może określić szczegółowe zasady postępowania w sprawie nadania stopnia doktora w dyscyplinie, w tym zasady przygotowania rozpraw doktorskich uwzględniające specyfikę poszczególnych dyscyplin naukowych oraz dodatkowe wymagania uzyskania stopnia doktora w dyscyplinie objętej zakresem jej działania.
4. Zasady potwierdzania znajomości nowożytnego języka obcego na poziomie biegłości językowej co najmniej B2 w formie certyfikatów i dyplomów określa załącznik do niniejszego dokumentu.

§ 3

1. Postępowanie w sprawie nadania stopnia naukowego doktora wszczynają się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego. Wniosek składa się do rady instytutu nadającego stopień naukowy za pośrednictwem dyrektora instytutu. Jeżeli wniosek dotyczy nadania stopnia doktora w dziedzinie, kandydat składa wniosek do Senatu za pośrednictwem prorektora właściwego ds. nauki.
2. Do wniosku dołącza się:
 - 1) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w § 2 ust. 1 pkt 1-3,
 - 2) rozprawę doktorską wraz z pozytywną opinią promotora lub promotorów oraz wynikiem sprawdzenia pracy z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego,
 - 3) oświadczenie o dyscyplinie, w której ma być nadany stopień doktora, a jeżeli stopień doktora ma zostać nadany w dziedzinie – oświadczenie o dziedzinie,
 - 4) życiorys naukowy.
3. Ocena wniosku określonego w ust. 1 jest dokonywana podczas posiedzenia rady instytutu bądź komisji doktorskiej, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 zd. 3 – na posiedzeniu Senatu.
4. Weryfikacji spełnienia wymagań dotyczących minimalnego dorobku naukowego w przypadku publikacji wieloautorskich dokonuje się stosując odpowiednio zasady uwzględniania współautorstwa dla celów prowadzenia ewaluacji jakości działalności naukowej.
5. W przypadku niespełnienia wymagań, o których mowa w ust. 2, rada instytutu wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 zd. 3 postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wydaje Senat.
6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5 przysługuje zażalenie do Rady Doskonałości Naukowej.

§ 4

1. Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego doktora w trybie eksternistycznym przed wszczęciem postępowania składa wniosek o wyznaczenie promotora lub promotorów albo promotora i promotora pomocniczego. Do wniosku załącza się opis projektu doktorskiego zawierający: tytuł rozprawy, określenie celu naukowego i znaczenie projektu naukowego, opis wkładu, jaki wniesie rozwiązanie postawionego problemu do dorobku danej dyscypliny naukowej, określenie metodyki badań i literatury, obejmującej najważniejsze i najnowsze publikacje w języku polskim i językach obcych. Stosuje się też wymóg określony w § 2 ust. 1 pkt 3.
2. Dla celów oceny wniosku określonego w ust. 1 rada instytutu może powołać komisję opiniującą. W skład komisji opiniującej wchodzi: dyrektor instytutu lub inna wskazana przez niego osoba jako przewodniczący oraz co najmniej dwóch pracowników instytutu posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego wybranych przez radę instytutu. Przewodniczący komisji wyznacza spośród członków komisji sekretarza.
3. Członkiem komisji opiniującej nie może być kandydat na promotora lub promotora pomocniczego. Jeżeli dyrektor instytutu jest kandydatem na promotora lub promotora pomocniczego, w jego miejsce w skład komisji opiniującej powołuje się pracownika instytutu posiadającego co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

4. Komisja sporządza pisemną opinię dotyczącą złożonego wniosku, w razie potrzeby po przeprowadzeniu wysłuchania osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora w trybie eksternistycznym. Wysłuchanie kandydata odbywa się na posiedzeniu Rady Instytutu.

§ 5

1. Rada instytutu z własnej inicjatywy lub na wniosek komisji doktorskiej może powołać komisję egzaminacyjną w zakresie weryfikacji wymagań określonych w § 2 ust. 1 pkt 1-3. W przypadku kandydata ubiegającego się o nadanie stopnia naukowego doktora w trybie eksternistycznym powołanie komisji egzaminacyjnej w zakresie weryfikacji wymagań określonych w § 2 ust. 1 pkt 1-3 jest obligatoryjne i następuje na pisemny wniosek kandydata po wyznaczeniu promotora, a poprzedzający wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora.
2. Rada instytutu na wniosek dyrektora instytutu określa liczbę członków komisji egzaminacyjnej oraz określa jej skład, przy czym komisja powinna liczyć nie mniej niż trzech członków.
3. Członkami komisji egzaminacyjnej mogą być nauczyciele akademicki posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności w przypadku zbieżności prowadzonych badań naukowych z przedmiotem egzaminu, członkiem komisji egzaminacyjnej może być nauczyciel akademicki posiadający stopień doktora.
5. Kandydatów na członków komisji egzaminacyjnej zgłasza dyrektor instytutu lub co najmniej trzech członków rady instytutu. Pierwsze posiedzenie komisji egzaminacyjnej zwołuje dyrektor instytutu.
6. Członkiem komisji egzaminacyjnej nie może być osoba, co do której bezstronności istnieją uzasadnione wątpliwości. Postanowienie § 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
7. Członkowie komisji egzaminacyjnej ze swojego grona wybierają przewodniczącego komisji egzaminacyjnej oraz sekretarza komisji egzaminacyjnej.
8. Komisja egzaminacyjna podejmuje czynności bezwzględną większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków komisji egzaminacyjnej.

§ 6

1. Komisja egzaminacyjna po stwierdzeniu, że kandydat posiada:
 - a) tytuł lub dyplom, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1;
 - b) certyfikat lub dyplom ukończenia studiów, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, lub uzyskał co najmniej pozytywną ocenę z egzaminu potwierdzającego znajomość nowożytnego języka obcego na poziomie biegłości językowej B2;
 - c) dorobek, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3,przystępuje do weryfikacji uzyskania przez niego efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK z dyscypliny, w której ubiega się o nadanie stopnia doktora, w szczególności poprzez przeprowadzenie egzaminów.
2. W przypadku nieprzedłożenia przez kandydata certyfikatu lub dyplomu ukończenia studiów poświadczających znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2 dyrektor instytutu występuje do Zespołu ds. egzaminów potwierdzających znajomość języka obcego o przeprowadzenie egzaminu z języka nowożytnego wskazanego przez kandydata. Dyrektor

instytutu może wyznaczyć przedstawiciela instytutu do udziału w pracach Komisji egzaminacyjnej z języka nowożytnego w charakterze członka.

3. Egzamin potwierdzający znajomość nowożytnego języka obcego na poziomie biegłości językowej B2 podlega ocenie punktowej zgodnie z wytycznymi Zespołu ds. egzaminów potwierdzających znajomość języka obcego. Przy wystawianiu oceny z egzaminu Komisja stosuje następujące oceny:
 - a) pozytywna albo
 - b) negatywna.
4. Komisja egzaminacyjna określa i przedstawia kandydatowi liczbę, zakres i formę egzaminów z dyscypliny naukowej, w której kandydat ubiega się o nadanie stopnia doktora oraz ich harmonogram.
5. O terminie i miejscu każdego egzaminu kandydat jest informowany co najmniej na 14 dni przed egzaminem. W danym dniu kandydat nie może przystąpić do więcej niż jednego egzaminu.
6. Egzamin jest przeprowadzany w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków komisji egzaminacyjnej.
7. Egzamin podlega ocenie. Przy wystawianiu oceny z egzaminu komisja egzaminacyjna stosuje następujące oceny:
 - a) pozytywna z wyróżnieniem albo
 - b) pozytywna albo
 - c) negatywna.
8. Wystawienie ocen pozytywnych ze wszystkich egzaminów, o których mowa w ust. 4 oraz egzaminu potwierdzającego znajomość języka obcego, o którym mowa w ust. 3, potwierdza uzyskanie efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Wystawienie oceny negatywnej z któregośkolwiek z egzaminów oznacza, że kandydat nie uzyskał efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK.
9. Przebieg egzaminu jest protokolowany przez protokolanta wyznaczonego przez przewodniczącego. Protokół zawiera w szczególności treść zadanych pytań oraz ich ocenę.
10. Na wniosek kandydata złożony w terminie 14 dni od dnia wystawienia oceny negatywnej przeprowadza się powtórny egzamin. Powtórny egzamin odbywa się nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od poprzedniego egzaminu. Egzamin może zostać powtórzony wyłącznie raz w związku z danym wnioskiem, o którym mowa w § 4 ust. 1.
11. Po przeprowadzeniu egzaminu bądź egzaminów z dyscypliny komisja egzaminacyjna wydaje pisemną opinię wraz z uzasadnieniem w przedmiocie spełnienia przez kandydata każdego z wymagań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1-3. Opinię w imieniu komisji egzaminacyjnej podpisuje jej przewodniczący, a następnie przekazuje ją dyrektorowi instytutu.
12. Opinia określona w ust. 11 ma charakter dokumentu wewnętrznego i zachowuje skuteczność wyłącznie w postępowaniach o nadanie stopnia doktora w Uniwersytecie przez okres 5 lat.

§ 7

1. Rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w dyscyplinie albo dyscyplinach oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w

zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne.

2. Rozprawę doktorską może stanowić praca pisemna, w tym monografia naukowa, zbiór opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych, praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna, wdrożeniowa lub artystyczna, a także samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej.
3. Do rozprawy doktorskiej dołącza się streszczenie w języku angielskim, a do rozprawy doktorskiej przygotowanej w języku obcym również streszczenie w języku polskim.
4. W przypadku gdy rozprawa doktorska nie jest pracą pisemną, dołącza się opis w językach polskim i angielskim.
5. Rozprawa powinna posiadać podstawowe elementy strukturalne rozprawy naukowej. Zasady deponowania rozprawy doktorskiej w Repozytorium Instytucjonalnym KUL oraz zasady przygotowywania egzemplarza archiwalnego rozprawy określają odrębne przepisy.
6. W przypadku gdy rozprawę doktorską lub jej element stanowi wieloautorski artykuł naukowy lub wieloautorska monografia naukowa kandydat wraz ze złożeniem rozprawy doktorskiej:
 - 1) przedkłada oświadczenie, w którym określa merytoryczny wkład w powstanie publikacji; określenie wkładu kandydata powinno być na tyle precyzyjne, aby umożliwić ocenę jego udziału i roli w powstaniu osiągnięcia;
 - 2) przedkłada oświadczenia wszystkich współautorów określające indywidualny merytoryczny wkład każdego z nich w powstanie publikacji; w przypadku, gdy wieloautorski artykuł naukowy lub wieloautorska monografia naukowa ma więcej niż pięciu współautorów, kandydat przedkłada oświadczenia co najmniej czterech pozostałych współautorów.

§ 8

1. Opieka naukowa nad przygotowaniem rozprawy doktorskiej jest sprawowana przez promotora lub promotorów albo przez promotora i promotora pomocniczego.
2. Promotora, promotorów i promotora pomocniczego wyznacza na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego (doktoranta):
 - 1) rada szkoły doktorskiej, po zaopiniowaniu przez radę instytutu nadającą stopień naukowy – w przypadku doktoranta,
 - 2) rada instytutu nadającego stopień naukowy – w przypadku postępowania prowadzonego w trybie eksternistycznym.
3. Wniosek określony w ust. 2 zawiera:
 - 1) dane doktoranta: imię, nazwisko oraz – w odniesieniu do doktorantów – numer albumu;
 - 2) propozycję co do osób do pełnienia funkcji promotora, promotorów lub promotora pomocniczego;
 - 3) uzasadnienie.
Do wniosku dołącza się zgody osób, o których mowa w pkt. 2, na objęcie funkcji promotora lub promotora pomocniczego.
4. Rada instytutu na pisemny wniosek może zmienić powołanego:
 - 1) promotora lub promotorów;
 - 2) promotora pomocniczego.

5. Wniosek o zmianę promotora może złożyć promotor lub osoba, dla której powołano promotora. Wniosek o zmianę promotora pomocniczego może złożyć - promotor, promotor pomocniczy lub osoba, dla której powołano promotora. pomocniczego.
6. W przypadku:
 - 1) rezygnacji promotora lub promotora pomocniczego;
 - 2) śmierci promotora lub promotora pomocniczego lub uznania go za zmarłego;
 - 3) zaistnienia okoliczności długotrwale uniemożliwiających lub poważnie utrudniających pełnienie funkcji promotora lub promotora pomocniczego;
 - 4) utraty przez promotora lub promotora pomocniczego prawa do pełnienia tej funkcji,
- odpowiednio dyrektor szkoły doktorskiej lub dyrektor instytutu wzywa kandydata do złożenia wniosku o zmianę odpowiednio promotora lub promotora pomocniczego w terminie 14 dni od doręczenia tego wezwania.
7. W przypadku niezłożenia wniosku o wyznaczenie nowego promotora w terminie wskazanym w ust. 6, odpowiednio rada szkoły doktorskiej lub rada instytutu z urzędu wyznacza nowego promotora.
8. W przypadku niezłożenia wniosku o wyznaczenie nowego promotora pomocniczego w terminie wskazanym w ust. 6, dalsze postępowanie prowadzi się bez udziału promotora pomocniczego.

§ 9

1. Kandydat składa promotorowi lub promotorom rozprawę doktorską wraz z załącznikami wskazanymi w § 7 ust. 3-4 i 6, w celu sporządzenia pisemnej opinii. Każdy promotor sporządza pisemną opinię na temat przedłożonej rozprawy doktorskiej oceniając, czy rozprawa spełnia wymagania określone w § 7. Opinia może być wyłącznie pozytywna lub negatywna.
2. Opinia, o której mowa w ust. 1 jest sporządzana w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania rozprawy do zaopiniowania. Sporządzone opinie promotor lub promotorzy przekazują niezwłocznie: kandydatowi, dyrektorowi instytutu oraz – jeżeli kandydat przygotował rozprawę w trybie kształcenia w szkole doktorskiej – dyrektorowi szkoły doktorskiej.

§ 10

1. Czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora dokonuje:
 - 1) komisja doktorska lub
 - 2) rada instytutu.
2. Decyzję w sprawie wskazania organu dokonującego czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora podejmuje rada instytutu.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przepisy dotyczące czynności komisji doktorskiej w postępowaniu stosuje się odpowiednio do rady instytutu.
4. Komisja doktorska składa się z:
 - 1) przewodniczącego wskazanego przez dyrektora instytutu spośród członków rady instytutu, którzy posiadają tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego,
 - 2) czterech członków powołanych przez radę instytutu w głosowaniu tajnym spośród swoich członków posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego,
 - 3) trzech recenzentów,

- 4) promotora lub promotorów.
5. Dyrektor instytutu wyznacza sekretarza komisji doktorskiej.
6. Członkiem komisji z głosem wyłącznie doradczym jest promotor pomocniczy, o ile został powołany.
7. W przypadku określonym § 1 ust. 5 Senat powołuje komisję doktorską oraz określa jej skład, biorąc pod uwagę kandydatów zgłoszonych przez rady instytutów dyscyplin przynależnych do dziedziny objętej postępowaniem.

§ 11

1. Komisja doktorska dokonuje w toku postępowania następujących czynności:
 - 1) weryfikuje spełnienie przez kandydata wymagań określonych w § 2 ust. 1 pkt 1-3;
 - 2) decyduje o dopuszczeniu rozprawy doktorskiej do publicznej obrony – po otrzymaniu recenzji i zapoznaniu się z opinią promotora lub promotorów;
 - 3) przeprowadza obronę rozprawy doktorskiej;
 - 4) przygotowuje projekt uchwały w sprawie nadania stopnia naukowego doktora wraz z uzasadnieniem.
2. Komisja doktorska podejmuje decyzje w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów, w obecności co najmniej połowy jej członków uprawnionych do głosowania.
3. W przypadku wystąpienia przesłanek do odmowy dopuszczenia do obrony postanowienie podejmuje rada instytutu, a w przypadku, o którym mowa w § 1 ust. 5 - Senat. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do obrony przysługuje zażalenie do Rady Doskonałości Naukowej.

§ 12

1. W postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora wyznacza się trzech recenzentów.
2. Recenzentem nie może być osoba:
 - 1) w stosunku do której istnieją uzasadnione wątpliwości co do zachowania fachowości, bezstronności lub obiektywizmu, a w szczególności:
 - a) kierowała pracą dyplomową kandydata;
 - b) jest przełożonym kandydata lub znajduje się względem niego bądź jego promotora w innej relacji nadrzędności lub podrzędności służbowej;
 - c) pozostaje lub była w związku małżeńskim lub we wspólnym pożyciu z kandydatem lub promotorem pracy;
 - d) jest krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia kandydata lub promotora pracy;
 - e) jest lub była osobą związaną z kandydatem lub promotorem z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
 - 2) ukarana karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 276 ust. 1 pkt 4 ustawy – w okresie trwania tej kary;
 - 3) będąca pracownikiem KUL;
 - 4) będąca pracownikiem uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego, instytutu międzynarodowego, Centrum Łukasiewicz albo instytutu Sieci Łukasiewicz, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora.
3. Recenzentów w przewodzie doktorskim wyznacza w głosowaniu tajnym rada instytutu spośród kandydatów przedstawionych przez: promotora, dyrektora instytutu oraz członków rady instytutu.

4. Recenzentami w postępowaniu mogą być osoby posiadające tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego w danej dyscyplinie naukowej lub w dyscyplinie pokrewnej związanej z tematyką doktoratu.
5. Recenzenci sporządzają recenzje rozprawy doktorskiej w terminie dwóch miesięcy od dnia jej doręczenia. Uniwersytet zawiera z recenzentem odpłatną umowę, której przedmiotem jest sporządzenie recenzji. Umowa ta winna wskazywać również przesłanki wypowiedzenia umowy z winy recenzenta oraz przesłanki jej wypowiedzenia z przyczyn od recenzenta niezależnych, które uniemożliwiają lub znacznie utrudniają wykonanie recenzji w terminie.
6. W przypadku przekroczenia przez recenzenta terminu, o którym mowa w ust. 5, dyrektor instytutu wzywa go do niezwłocznego przekazania recenzji, pod rygorem wypowiedzenia umowy o sporządzenie recenzji z winy recenzenta, wyznaczając dodatkowy termin, w którym recenzja zostanie sporządzona. Decyzja co do wypowiedzenia umowy zawartej z recenzentem podejmowana jest z uwzględnieniem przyczyn uchybienia terminu oraz prognozowanego terminu sporządzenia recenzji.
7. W przypadku konieczności dokonania zmiany recenzenta regulacje ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 13

1. Do obrony rozprawy doktorskiej może być dopuszczona osoba, która uzyskała pozytywne recenzje od co najmniej dwóch recenzentów.
2. Recenzja rozprawy doktorskiej zawiera szczegółowo uzasadnioną ocenę spełniania przez rozprawę doktorską warunków określonych w przepisach ustawy. Recenzja może zawierać wnioski dotyczące uzupełnienia lub poprawienia rozprawy doktorskiej, które osobie ubiegającej się o stopień naukowy doktora i jej promotorowi przekazuje dyrektor instytutu, ze wskazaniem terminu uzupełnienia lub poprawy.
3. Recenzja powinna być kompletna, rzetelna, dokładna i obiektywna. Treść i konkluzja recenzji muszą być merytorycznie spójne, a poczynione oceny winny być właściwie uzasadnione. Konkluzja recenzji może być wyłącznie pozytywna albo negatywna.
4. W przypadku, gdy rozprawę doktorską stanowi samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej, recenzja zawiera ocenę indywidualnego wkładu kandydata w powstanie tej pracy.
5. Recenzja może zawierać wniosek o wyróżnienie rozprawy, jeżeli praca ta prezentuje wysoki poziom, biorąc pod uwagę rangę rozwiązywanego problemu oraz zakres i jakość badań, a nadto wyróżnia się oryginalnością zastosowanych metod i narzędzi badawczych lub posiada szczególne walory poznawcze, użytkowe i/lub aplikacyjne.
6. Jeżeli recenzja zawiera wniosek o wyróżnienie rozprawy doktorskiej, to wniosek ten wymaga uzasadnienia.
7. Recenzje rozprawy doktorskiej przygotowywane są w formie pisemnej (w postaci papierowej i elektronicznej), a po otrzymaniu ostatniej recenzji dyrektor instytutu niezwłocznie przekazuje je do odpowiedniego organu wymienionego w § 10 ust. 1, jak też promotorowi i kandydatowi.

§ 14

1. Uniwersytet, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym dniem obrony rozprawy doktorskiej, udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej rozprawę doktorską będącą pracą pisemną wraz

z jej streszczeniem albo opis rozprawy doktorskiej niebędącej pracą pisemną oraz recenzje. Recenzje udostępnia się w terminie 7 dni od otrzymania ostatniej z nich.

2. W przypadku rozprawy doktorskiej, której przedmiot jest objęty tajemnicą prawnie chronioną, udostępnia się tylko recenzje z wyłączeniem treści objętych tą tajemnicą.
3. Uniwersytet, nie później niż 10 dni przed wyznaczonym terminem obrony rozprawy doktorskiej informuje w BIP na swojej stronie podmiotowej o terminie, miejscu i sposobie przeprowadzenia obrony.

§ 15

1. Obrona rozprawy doktorskiej ma charakter publiczny i odbywa się na otwartym posiedzeniu komisji doktorskiej lub otwartym posiedzeniu rady instytutu, z udziałem recenzentów i promotora lub promotorów. Co najmniej jeden recenzent powinien być obecny na posiedzeniu. Posiedzenie może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji na odległość (wideokonferencji) zapewniających przekaz obrazu i dźwięku w czasie rzeczywistym.
2. Podczas obrony osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego przedstawia główne założenia rozprawy doktorskiej w formie autReferatu. Następnie recenzenci przedstawiają swoje recenzje. W przypadku nieobecności recenzenta przewodniczący komisji doktorskiej zarządza odczytanie recenzji lub jej głównych tez i wniosków.
3. Po przedstawieniu recenzji osoba ubiegająca się o nadanie stopnia naukowego odpowiada na sformułowane w nich pytania i uwagi. Następnie odbywa się dyskusja, w której mogą zabierać głos wszyscy obecni na posiedzeniu. Dyskusję kończy wypowiedź ubiegającego się o stopień naukowy.
4. Po zakończeniu dyskusji rozpoczyna się część niejawną odpowiednio posiedzenia komisji doktorskiej lub rady instytutu, w trakcie której odbywa się dyskusja nad przebiegiem obrony, a następnie głosowanie co do przyjęcia obrony.
5. W przypadku przeprowadzenia obrony doktorskiej przed komisją doktorską uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora podejmowana jest na najbliższym, a jeśli nie jest to możliwe – na kolejnym po przeprowadzeniu obrony posiedzeniu rady instytutu, zaś w przypadku, o którym mowa w § 1 ust. 5 – posiedzeniu Senatu.

§ 16

1. Od decyzji rady instytutu lub Senatu o odmowie nadania stopnia doktora przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej. Termin na wniesienie odwołania wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W przypadku niedopuszczenia do obrony rozprawy doktorskiej albo wydania decyzji o odmowie nadania stopnia doktora ta sama rozprawa nie może być podstawą do ponownego ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora.

Rozdział 2

Stopień naukowy doktora habilitowanego

§ 17

1. Stopień naukowy doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
 - 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki lub
 - b) cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki lub
 - c) zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
 - 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
2. Osiągnięcie może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

§ 18

1. Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia składany do Uniwersytetu (właściwej rady instytutu) za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej.
2. Wniosek obejmuje:
 - 1) wniosek przewodni;
 - 2) dane wnioskodawcy;
 - 3) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora;
 - 4) autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej oraz istotnej aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej;
 - 5) wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 2.
3. Rada instytutu w terminie czterech tygodni od dnia otrzymania wniosku przekazanego przez Radę Doskonałości Naukowej podejmuje decyzję w przedmiocie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Dyrektor instytutu informuje niezwłocznie Radę Doskonałości Naukowej o decyzji, o której mowa w zd. 1.
4. Dyrektor instytutu, jeżeli to możliwe, zaprasza kandydata na posiedzenie rady instytutu, w trakcie którego podejmowana będzie decyzja w przedmiocie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i umożliwia mu przedstawienie – w określonym czasie – osiągnięcia naukowego albo artystycznego, stanowiącego znaczny wkład

w rozwój określonej dyscypliny oraz istotnej aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

5. W przypadku niewyrażenia zgody rada instytutu zwraca wniosek do Rady Doskonałości Naukowej.

§ 19

1. Rada instytutu, w terminie sześciu tygodni od dnia otrzymania informacji o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej, powołuje komisję habilitacyjną.
2. Komisja habilitacyjna składa się z:
 - 1) czterech członków wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej (przewodniczącego i trzech recenzentów);
 - 2) dwóch członków posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, zatrudnionych w Uniwersytecie, w tym sekretarza;
 - 3) recenzenta posiadającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędącego pracownikiem Uniwersytetu.
3. Kandydatów na członków komisji, o których mowa w ust. 2 pkt 2-3, wskazuje dyrektor instytutu lub co najmniej trzech członków rady instytutu.
4. Recenzentem może być osoba, która nie spełnia warunków określonych w ust. 2 pkt 3, jeżeli spełnione zostaną łącznie następujące wymogi:
 - 1) osoba ta jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej;
 - 2) rada instytutu uzna, że osoba ta posiada znaczący dorobek w zakresie zagadnień związanych z osiągnięciami osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
5. Recenzentem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich pięciu lat dwukrotnie przekroczyła termin na sporządzenie recenzji w postępowaniu habilitacyjnym. § 12 ust. 2 pkt stosuje się odpowiednio.

§ 20

1. Po powołaniu komisji habilitacyjnej dyrektor instytutu przekazuje członkom komisji habilitacyjnej wniosek wraz z przedstawioną przez kandydata dokumentacją określoną w § 18 ust. 2. W przypadku złożenia przez kandydata oryginałów lub kopii publikacji wchodzących w skład dorobku, o którym mowa w § 17 ust. 1 pkt 2 i 3, dyrektor instytutu przekazuje członkom komisji habilitacyjnej również złożone oryginały lub kopie publikacji.
2. Recenzenci, w terminie ośmiu tygodni od dnia doręczenia im wniosku, oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy i przygotowują recenzje. W przypadku gdy przekazana recenzja nie zawiera uzasadnionej oceny przewodniczący komisji habilitacyjnej zwraca się do recenzenta o jej niezwłoczne uzupełnienie.
3. W przypadku przekroczenia przez recenzenta terminu, o którym mowa w ust. 2, przewodniczący komisji habilitacyjnej wzywa go do niezwłocznego przekazania recenzji, pod rygorem wypowiedzenia umowy o sporządzenie recenzji z winy recenzenta, wyznaczając dodatkowy termin, w którym recenzja zostanie sporządzona. Decyzja co do wypowiedzenia umowy zawartej z

recenzentem podejmowana jest z uwzględnieniem przyczyn uchybienia terminu oraz prognozowanego terminu sporządzenia recenzji. Przewodniczący komisji habilitacyjnej informuje Radę Doskonałości Naukowej o przekroczeniu przez recenzenta terminu, o którym mowa w ust. 2, jak również, jeśli to możliwe, o przyczynach tego przekroczenia.

4. Po otrzymaniu wszystkich recenzji dyrektor instytutu przekazuje je niezwłocznie kandydatowi i sekretarzowi komisji habilitacyjnej oraz przekazuje do zamieszczenia na stronie BIP Uniwersytetu.

§ 21

1. Uniwersytet udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej:
 - 1) wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz informacje o składzie komisji habilitacyjnej – w terminie 7 dni od powołania komisji habilitacyjnej;
 - 2) recenzje sporządzone w postępowaniu – w terminie 7 dni od wpłynięcia ostatniej z recenzji;
 - 3) uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia wraz z uzasadnieniem oraz decyzję o nadaniu stopnia albo odmowie jego nadania – niezwłocznie po podjęciu decyzji o nadaniu stopnia albo odmowie jego nadania.
2. Uniwersytet udostępnia w BIP na swojej stronie podmiotowej informację o terminie, miejscu i sposobie przeprowadzenia kolokwium habilitacyjnego nie później niż w terminie 10 dni przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia kolokwium.

§ 22

1. Komisja habilitacyjna przeprowadza kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych albo artystycznych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego i odbywa posiedzenie.
2. Kolokwium odbywa się na publicznym posiedzeniu komisji habilitacyjnej z udziałem co najmniej sześciu członków komisji, w obecności przewodniczącego i sekretarza. Posiedzenie może zostać przeprowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji na odległość (wideokonferencji) zapewniających przekaz obrazu i dźwięku w czasie rzeczywistym.
3. Posiedzenie komisji może być wyznaczone w terminie nie wcześniejszym niż 14 dni po zamieszczeniu wszystkich recenzji na stronie BIP Uniwersytetu.
4. Posiedzenie komisji habilitacyjnej składa się z dwóch części:
 - 1) kolokwium habilitacyjnego polegającego na rozmowie dotyczącej głównego nurtu poszukiwań naukowych habilitanta;
 - 2) narady wyłącznie z udziałem członków komisji.
5. Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków komisji. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym.
6. Komisja habilitacyjna przekazuje radzie instytutu uchwałę, o której mowa w ust. 5, wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania, w terminie sześciu tygodni od otrzymania recenzji.
7. Uchwały podjęte przy użyciu środków komunikacji na odległość przez komisje habilitacyjne powołane w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podpisuje

przewodniczący komisji. Zdanie pierwsze ma zastosowanie również do innych dokumentów powstałych w wyniku prac komisji (w szczególności protokołów).

§ 23

1. Na podstawie uchwały, o której mowa w § 22 ust. 5, rada instytutu, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania.
2. Rada instytutu odmawia nadania stopnia w przypadku gdy opinia komisji habilitacyjnej jest negatywna.
3. Od decyzji o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej.

Rozdział 3 Przepisy końcowe i przejściowe

§ 24

1. W postępowaniach w sprawie nadania stopnia naukowego doktora oraz stopnia naukowego doktora habilitowanego, w zakresie nieuregulowanym w ustawie i niniejszych Zasadach, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
2. Osoba, której nadano stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego otrzymuje odpowiednio dyplom doktorski albo dyplom habilitacyjny oraz odpis tego dyplomu. Na wniosek, złożony w terminie 30 dni od nadania stopnia naukowego, wydaje się odpisy dyplomu w języku obcym.

§ 25

1. Osoba, która ubiega się o nadanie stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego wnosi opłatę za przeprowadzenie postępowania w tej sprawie. W przypadku nauczyciela akademickiego KUL koszty postępowania ponosi Uniwersytet.
2. Opłaty nie pobiera się od osoby ubiegającej się o stopień doktora, która ukończyła kształcenie w szkole doktorskiej.
3. Zasady wniesienia opłaty określa umowa zawarta z ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego.
4. Wysokość opłaty określa dyrektor instytutu w uzgodnieniu z dziekanem, uwzględniając w szczególności:
 - 1) koszty bezpośrednie obejmujące: koszty wynagrodzeń promotora lub promotorów, promotora pomocniczego, recenzentów oraz członków komisji habilitacyjnej;
 - 2) koszty pośrednie, które wynoszą 50% kosztów bezpośrednich.
5. W ramach kosztów pośrednich uwzględniane są:
 - 1) koszty przeprowadzenia egzaminów w postępowaniu doktorskim lub kolokwium habilitacyjnego;
 - 2) koszty podróży i zakwaterowania recenzentów w zakresie niezbędnym do realizacji postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora;
 - 3) koszty podróży i zakwaterowania członków komisji habilitacyjnej.
6. W uzasadnionych przypadkach rektor na wniosek ubiegającego się o stopień naukowy, może zwolnić z opłaty w całości lub w części. Wniosek jest opiniowany przez właściwego dziekana.

§ 26

1. W przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych wszczętych do dnia 30 kwietnia 2019 r. stopień nadaje się na podstawie przepisów dotychczasowych, z tym że:
 - 1) stopień nadaje się w dziedzinach lub dyscyplinach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy;
 - 2) stopień nadaje rada właściwego merytorycznie instytutu, zaś w wypadkach wątpliwych – rada instytutu wskazanego przez rektora.
2. Postępowania habilitacyjne oraz przewody doktorskie, niezakończone do dnia 31 grudnia 2023 r., a prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, odpowiednio umarza się albo zamyka się.
3. Postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i stopnia doktora habilitowanego wszczęte po dniu 30 września 2019 r. prowadzi się na podstawie przepisów ustawy i niniejszych Zasad.
4. W przypadku osób, które rozpoczęły studia doktoranckie przed rokiem akademickim 2019/2020 i ubiegają się o nadanie stopnia doktora na zasadach określonych w ustawie:
 - 1) postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora wszczyna złożenie wniosku o wyznaczenie promotora lub promotorów albo promotora i promotora pomocniczego – do wniosku stosuje się § 4 oraz § 8 ust. 2 pkt 2 uchwały;
 - 2) efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzane na zasadach dotychczasowych;
 - 3) nie pobiera się opłaty, o której mowa w § 25 ust. 1, dla postępowań prowadzonych w toku studiów doktoranckich;
 - 4) kandydat podlega procedurze weryfikacji uzyskania efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji – przepisy § 5-6 stosuje się odpowiednio.
5. W postępowaniach wszczętych do dnia 31 grudnia 2020 r. do minimalnego dorobku zalicza się:
 - 1) artykuły naukowe opublikowane w czasopismach naukowych lub recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych ujętych w wykazie czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, nawet jeżeli opublikowanie artykułu nastąpiło przed dniem ogłoszenia tego wykazu;
 - 2) artykuły naukowe opublikowane przed dniem 1 stycznia 2019 r. w czasopismach naukowych, które były ujęte na liście A albo C wykazu czasopism ogłoszonego komunikatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 stycznia 2017 r., albo były ujęte w części B tego wykazu z co najmniej 10 punktami;
 - 3) monografie naukowe wydane przez wydawnictwo ujęte w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, nawet jeżeli opublikowanie monografii nastąpiło przed dniem ogłoszenia tego wykazu;
 - 4) monografie naukowe wydane przez jednostkę organizacyjną podmiotu, którego wydawnictwo jest ujęte w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe sporządzonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.
6. Obowiązki określone w § 14 ust. 3 i § 21 ust. 2 stosuje się od dnia 1.10.2023 r.

7. W okresie do dnia 30.09.2023 r. przeprowadzenie kolokwium habilitacyjnego jest obowiązkowe tylko w przypadku osiągnięć kandydata w zakresie nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych i nie musi mieć charakteru publicznego.

Rektor KUL:
ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski

Zasady potwierdzania znajomości języka obcego na poziomie co najmniej B2 w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II

Dokumentami, które poświadczają znajomość nowożytnego języka obcego na poziomie biegłości językowej co najmniej B2 są:

1. dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie filologii obcych lub lingwistyki stosowanej;
2. dyplom ukończenia studiów, który w suplemencie zawiera potwierdzenie znajomości języka obcego na poziomie co najmniej B2;
3. dyplom Matury Międzynarodowej (International Baccalaureate Diploma);
4. dyplom Matury Europejskiej (European Baccalaureate);
5. certyfikat językowy potwierdzający poziom biegłości językowej na poziomie co najmniej B2 wydany przez Studium Języków Obcych KUL lub uprawnioną do nauczania języków obcych jednostkę innej uczelni;
6. inne certyfikaty i zaświadczenia potwierdzające znajomość języka obcego na wymaganym poziomie określone niżej:
 - 1) Certyfikat potwierdzający znajomość języka obcego wydany przez Krajową Szkołę Administracji Publicznej w wyniku lingwistycznego postępowania sprawdzającego.
 - 2) Certyfikaty potwierdzające znajomość języków obcych co najmniej na poziomie B2 w skali globalnej biegłości językowej według „Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment (CEFR) – Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie (ESOKJ)”:
 - a) certyfikaty wydane przez instytucje stowarzyszone w Association of Language Testers in Europe (ALTE) – poziomy ALTE Level 3 (B2), ALTE Level 4 (C1), ALTE Level 5 (C2), w szczególności:
 - First Certificate in English (FCE), Certificate in Advanced English (CAE), Certificate of Proficiency in English (CPE), Business English Certificate (BEC) Vantage – co najmniej Pass, Business English Certificate (BEC) Higher, Certificate in English for International Business and Trade (CEIBT),
 - Diplôme d'Étude en Langue Française (DELFF) (B2), Diplôme Approfondi de Langue Française (DALF) (C1), Diplôme Approfondi de Langue Française (DALF) (C2); Test de Connaissance du Français (TCF), poziomy 4 (B2), 5 (C1), 6 (C2); Diplôme de Langue Française (DL) (B2), Diplôme Supérieur Langue et Culture Françaises (DSLFCF), Diplôme Supérieur d'Études Françaises Modernes (DS) (C1), Diplôme de Hautes Études Françaises (DHEF) (C2),
 - Test Deutsch als Fremdsprache (TestDaF); Zertifikat Deutsch für den Beruf (ZDfB) (B2), Goethe-Zertifikat B2, Goethe-Zertifikat C1, Zentrale Mittelstufenprüfung (ZMP) (C1), Goethe-Zertifikat C1 (Zentrale Mittelstufenprüfung) (ZMP), Zentrale Oberstufenprüfung (ZOP) (C2), Goethe-Zertifikat C2 (Zentrale Oberstufenprüfung) (ZOP), Kleines Deutsches Sprachdiplom (KDS) (C2), Grosses Deutsches Sprachdiplom (GDS) (C2), Goethe-Zertifikat C2: Grosses Deutsches Sprachdiplom (GDS),
 - Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana CELI 3 (B2), Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana CELI 4 (C1), Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana CELI 5 (C2); Certificato Italiano Commerciale CIC A (C1),
 - Los Diplomas de Español como Lengua Extranjera (DELE): El Diploma de Español Nivel B2 (Intermedio), El Diploma de Español Nivel C1, El Diploma de Español Nivel C2 (Superior),
 - Diploma Intermédio de Português Língua Estrangeira (DIPLE) (B2), Diploma Avançado de Português Língua Estrangeira (DAPLE) (C1), Diploma Universitário de Português Língua

- Estrangeira (DUPLE) (C2),
- Nederlands als Vreemde Taal/Dutch as a Foreign Language (CNaVT) – Profiel Professionele Taalvaardigheid (PPT) (B2)/Profile Professional Language Proficiency (PPT) (B2), Profiel Taalvaardigheid Hoger Onderwijs (PTHO) (B2)/Profile Language Proficiency Higher Education (PTHO) (B2), Profiel Academische Taalvaardigheid (PAT) (C1)/Profile Academic Language Proficiency (PAT) (C1); Nederlands als Tweede Taal II (NT2-II) (B2)/Dutch as a Second Language II (NT2-II) (B2),
- Prøve i Dansk 3 (B2), Studieprøven (C1),
- Certyfikat znajomości języka słoweńskiego na poziomie średniozaawansowanym/Certificate of Slovene on the Intermediate Level (B2), Certyfikat znajomości języka słoweńskiego na poziomie zaawansowanym/Certificate of Slovene on the Advanced Level (C1);
- b) certyfikaty następujących instytucji:
 - Educational Testing Service (ETS) – w szczególności certyfikaty: Test of English as a Foreign Language (TOEFL) – co najmniej 87 pkt w wersji Internet-Based Test (iBT); Test of English as a Foreign Language (TOEFL) – co najmniej 180 pkt w wersji Computer-Based Test (CBT) uzupełnione o co najmniej 50 pkt z Test of Spoken English (TSE); Test of English as a Foreign Language (TOEFL) – co najmniej 510 pkt w wersji Paper-Based Test (PBT) uzupełnione o co najmniej 3,5 pkt z Test of Written English (TWE) oraz o co najmniej 50 pkt z Test of Spoken English (TSE); Test of English for International Communication (TOEIC) – co najmniej 700 pkt; Test de Français International (TFI) – co najmniej 605 pkt,
 - European Consortium for the Certificate of Attainment in Modern Languages (ECL),
 - City & Guilds, City & Guilds Pitman Qualifications, Pitman Qualifications Institute – w szczególności certyfikaty: English for Speakers of Other Languages (ESOL) – First Class Pass at Intermediate Level, Higher Intermediate Level, Advanced Level; International English for Speakers of Other Languages (IESOL) – poziom „Communicator”, poziom „Expert”, poziom „Mastery”; City & Guilds Level 1 Certificate in ESOL International (reading, writing and listening) Communicator (B2) 500/1765/2; City & Guilds Level 2 Certificate in ESOL International (reading, writing and listening) Expert (C1) 500/1766/4; City & Guilds Level 3 Certificate in ESOL International (reading, writing and listening) Mastery (C2) 500/1767/6; Spoken English Test (SET) for Business – Stage B poziom „Communicator”, Stage C poziom „Expert”, Stage C poziom „Mastery”; English for Business Communications (EBC) – Level 2, Level 3; English for Office Skills (EOS) – Level 2,
 - Edexcel, Pearson Language Tests, Pearson Language Assessments – w szczególności certyfikaty: London Tests of English, Level 3 (Edexcel Level 1 Certificate in ESOL International); London Tests of English, Level 4 (Edexcel Level 2 Certificate in ESOL International); London Tests of English, Level 5 (Edexcel Level 3 Certificate in ESOL International),
 - Education Development International (EDI), London Chamber of Commerce and Industry Examinations Board – w szczególności certyfikaty: London Chamber of Commerce and Industry Examinations (LCCI) – English for Business Level 2, English for Business Level 3, English for Business Level 4; London Chamber of Commerce and Industry Examinations (LCCI) – Foundation Certificate for Teachers of Business English (FTBE); London Chamber of Commerce and Industry Examinations (LCCI) – English for Tourism Level 2 – poziom „Pass with Credit”, poziom „Pass with Distinction”,
 - University of Cambridge ESOL Examinations, British Council, IDP IELTS Australia – w szczególności certyfikaty: International English Language Testing System IELTS – powyżej 6 pkt,
 - Chambre de commerce et d'industrie de Paris (CCIP) – w szczególności certyfikaty: Diplôme

- de Français des Affaires 1er degré (DFA 1) (B2), Diplôme de Français Professionnel (DFP) Affaires B2, Diplôme de Français des Affaires 2ème degré (DFA 2) (C1), Diplôme de Français Professionnel (DFP) Affaires C1,
- Goethe-Institut, Deutscher Industrie und Handelskammertag (DIHK), Carl Duisberg Centre (CDC) – w szczególności certyfikat Prüfung Wirtschaftsdeutsch International (PWD) (C1), 30
 - Kultusministerkonferenz (KMK) – w szczególności certyfikat Deutsches Sprachdiplom II der Kultusministerkonferenz der Länder – KMK (B2/C1),
 - Österreich Institut, Prüfungszentren des Österreichischen Sprachdiploms für Deutsch (ÖSD) – w szczególności certyfikaty: Österreichisches Sprachdiplom für Deutsch als Fremdsprache (ÖSD) – B2 Mittelstufe Deutsch, Mittelstufe Deutsch (C1), C1 Oberstufe, Wirtschaftssprache Deutsch (C2),
 - Hochschulrektorenkonferenz (HRK),
 - Società Dante Alighieri – w szczególności certyfikaty: PLIDA B2, PLIDA C1, PLIDA C2,
 - Università degli Studi Roma Tre – w szczególności certyfikaty: Int.It (B2), IT (C2),
 - Università per Stranieri di Siena – w szczególności certyfikaty: Certificazione d'Italiano come Lingua Straniera CILS Due B2, Certificazione d'Italiano come Lingua Straniera CILS Tre C1, Certificazione d'Italiano come Lingua Straniera CILS Quattro C2,
 - Państwowy Instytut Języka Rosyjskiego im. A. S. Puszkina,
 - Institute for Romanian Language, the Romanian Ministry of Education, Research and Innovation,
 - Univerzita Karlova v Praze,
 - Univerzita Komenského v Bratislave; Filozofická fakulta Studia Academica Slovaca – centrum pre slovenčinu ako cudzí jazyk,
 - Univerzita Komenského v Bratislave; Centrum d'alšieho vzdelávania; Ústav jazykovej a odbornej prípravy zahraničných študentov,
 - Rada Koordynacyjna do spraw Certyfikacji Biegłości Językowej Uniwersytetu Warszawskiego;
- c) telc GmbH, WBT Weiterbildungs-Testsysteme GmbH – w szczególności certyfikaty: B2 Certificate in English – advantage, B2 Certificate in English for Business Purposes – advantage, Certificate in English for Technical Purposes (B2), telc English B2, telc English B2 Business, telc English B2 Technical, telc English C1; Certificat Supérieur de Français (B2), telc Français B2; Zertifikat Deutsch Plus (B2), Zertifikat Deutsch für den Beruf (B2) (telc Deutsch B2 Beruf), telc Deutsch B2, telc Deutsch C1; Certificado de Español para Relaciones Profesionales (B2), telc Español B2; Certificato Superiore d'Italiano (B2), telc Italiano B2; telc Русский язык B2.
- d) The Office of Chinese Language Council International: Hanyu Shuiping Kaoshi (HSK) – poziom HSK (Advance).
- e) Japan Educational Exchanges and Services, The Japan Foundation: Japanese Language Proficiency Certificate – poziom 1 (Advance).
- 3) Wydane przez Krajową Szkołę Administracji Publicznej świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym.
- 4) Dokument potwierdzający wpis na listę tłumaczy przysięgłych w Rzeczypospolitej Polskiej lub dokument potwierdzający posiadanie uprawnień tłumacza przysięgłego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej.